

РЕШЕНИЕ

№ 433

гр. Варна, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 23 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Даниела Михайлова

при участието на секретаря Пламен Б. Пламенов
като разгледа докладваното от Даниела Михайлова Административно
наказателно дело № 20223110205335 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН и е образувано по жалба на „Монтажи Варна“ АД против Наказателно постановление № 23-0000990/23.09.2022г. на и.д. Директора на РД ”АА”-Варна, с което на „Монтажи Варна“ АД наложена „ Имуществена санкция ” в размер на 3 000лв. на основание чл.96 „г“ ал.1 пр.2 от ЗАВП.

С жалбата се твърди, че неправилно е бил приложен материалния закон, доколкото разпоредбата на чл.96 „г“ ал.1 от ЗАП предвижда наказание за този, който „назначи на работа“ или „допусне водач“, а в постановлението се сочи, че превозвачът е извършил превоз. На следващо място са изложени съображения за това, че постановлението е издадено в нарушение на международен договор. В заключение се иска отмяна на постановлението и присъждане на направените по делото разноски.

В съдебно заседание, въззивната страна, редовно призована, представлява се от надлежно упълномощен процесуален представител, който поддържа жалбата на посочените в нея основания. По същество адв. Г. отново излага съображения, че изпълнителното деяние на приложената санкционна норма предвижда нарушението да е извършено чрез бездействие, а в постановлението е описано действие, извършено от превозвача. Поради това и пледира за отмяна на постановлението и присъждане на направените по делото разноски.

Въззиваемата страна, редовно призована, представлява се от надлежно упълномощен процесуален представител. По същество се твърди, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, че извършването на нарушението е доказано по необходимия начин, че случаят не е маловажен и се иска постановлението да бъде потвърдено изцяло като правилно и законосъобразно.

След преценка на доводите на жалбоподателя и с оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от **фактическа страна** следното:

През м.август 2022г. служители на РД „АА“-Варна, един от които св.Т. Т., извършили комплексна проверка на „Монтажи Варна“ АД. Установило се, че дружеството притежава лиценз № 07249 за извършване на обществен превоз на товари на територията на Р.България. От представени пътен и тахографски листи станало ясно, че на 23.06.2022г. е бил извършен обществен превоз на товари- бетонни блокчета, срещу заплащане с влекач „Мерцедес“ с рег. № В 05 68 РХ, управляван от водача Я.Я., чиято карта за квалификация била валидна до 27.05.2022г. След направена справка в информационната система на РД“АА“ било установено, че на водача не е издавана нова карта.

Поради това св. Т. съставил против „Монтажи Варна“ АД акт за установяване на нарушение, в който описал констатациите си, а именно че дружеството е извършило обществен превоз на товари с водач, който не притежава валидна карта за квалификация, тъй като предходната била валидна до 27.05.2022г. Нарушението било квалифицирано като такова по чл. 7 „б“ ал.1 изр.1 от ЗАвП. При предявяването на акта, както и в срока по чл.44 ал.1 от ЗАНН възражения не били направени и депозираны.

Въз основа на съставения акт и писмените доказателства по преписката, наказващият орган издал атакуваното постановление. С него била възприета изцяло описаната в акта фактическа обстановка и правната квалификация на нарушението- по чл.7“б“ ал.1 изр. 1 от ЗАвП. За него, на „Монтажи Варна“ АД била наложена „Имуществена санкция“ в размер на 3 000лв. на основание чл.96 „г“ ал.1 пр.2 от ЗАвП.

В хода на съдебното следствие бе разпитан св. Т. Т. - актосъставител, чиито показания съдът кредитира като дадени безпристрастно и обективно. От показанията му стана ясно, че нарушението е било установено при извършена комплексна проверка на дружеството, както и след справка в информационната система на РД „АА“.

Гореописаната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства по административно-наказателната преписка, приобщените в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства, които преценени в тяхната взаимосвързаност са логически свързани и последователни, поради което съдът ги кредитира.

Съдът, въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна

проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваността му, и справедливостта на наложеното административно наказание прави следните **правни изводи**:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срока на обжалване от надлежна страна и е приета от съда за разглеждане.

Наказателното постановление № 23-000990 / 23.09.2022г. е издадено от компетентен орган- от и.д. Директор на РД „Автомобилна инспекция”-Варна към изпълнителна агенция "Автомобилна администрация", съгласно заповед № РД-08-30/24.01.2020г.на Министъра на транспорта , информационните технологии, в шест месечния преклузивен срок, като същото е съобразено с нормата на чл. 57 от ЗАНН. Вмененото във вина нарушение е индивидуализирано в степен, позволяваща да се разбере какво е обвинението и срещу какво да се организира защитата. Посочена е нарушената материално- правна норма, като наказанието за нарушението е индивидуализирано. И в акта, и в постановлението, изрично са посочени датата , мястото и начина на извършване на нарушението, като по преписката са приложени всички относими към нарушението писмени доказателства.След предявяване на акта не са били направени възражения, съдържащи спорни обстоятелства, нуждаещи се от разследване. По никакъв начин не е накърнено правото на защита на жалбоподателя, което е упражнено с подаването на жалба до въззивната инстанция. С оглед на изложеното до тук съдът намира, че при постановяване на постановлението не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съдът намира, че правилно административно-наказващият орган е съотнесъл установените фактически констатации към хипотезата на правната норма.Разпоредбата на чл. 7 „б“ ал.1 от ЗАвП , предвижда, че лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, осъществяват превози на пътници и товари с превозни средства и с водачи, които отговарят на изискването за квалификация на водача и притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на МПС за обществен превоз на товари по шосе. За съответствие с изискването за квалификация на водача министърът на транспорта, информационните технологии и съобщенията или упълномощени от него длъжностни лица издават карта за квалификация на водача със срок на валидност 5 години.На свой ред нормата на чл.2 ал.1 от Наредба № 41 / 04.08.2008г. на МТ, сочи, че водачите на МПС за управлението на които се изисква свидетелство за управление от категории C1, C1, C, CE, D1, D1E, D или DE, когато с тези превозни средства се извършват обществени превози, превози за собствена сметка или пътна помощ, трябва да отговарят на изискването за квалификация на водача и да притежават карта за квалификация на водача за съответната категория или сертификат за водач на МПС за обществен превоз на товари по шосе. В чл.29 „б“ от Наредбата пък е предвидено, че картата за квалификация на водача се издава със срок на валидност, съответен на валидността на квалификацията,

чиято валидност изтича последна. От доказателствата по делото се установява, че санкционираното дружество е извършило обществен превоз на товари с водач, който към 23.06.2022г. не е притежавал валидна карта за квалификация. Този водач е притежавал карта, но тя е била валидна до 27.05.2022г., като видно е, че към момента на проверката в системата на РД“АА“ -25.08.2022г. нова карта не е била издавана. За превозвачът обаче е било налице задължение да осъществи превоза с водач, който притежава карта за квалификация, което той не е изпълнил. Поради това съдът намира, че безспорно е установено, че от страна на „Монтажи –Варна“ АД е допуснато описаното в акта и постановлението нарушение. Възраженията в жалбата, свързани с противоречие на издаденото постановление с международен договор, съдът намира за неотносими към предмета на делото, който не е свързан с извършен превоз с водач, който не притежава удостоверение за психологическа годност.

В случая е била ангажирана отговорността на „Монтажи Варна“ АД в качеството му на превозвач. Тази отговорност е безвиновна и представлява обективната отговорност на юридическото лице за неизпълнение на задължения към държавата, каквото имаме в конкретния случай и се реализира независимо от конкретния извършител, формата на вина, степента на обществена опасност на дееца и т. н.

Правилно е била приложена и санкционната норма, тъй като чл.96 „г“ ал.1 пр.2 от ЗАвП предвижда наказание за този, който допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени със закона, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари. В случая превозвачът е допуснал да се извърши обществен превоз на товари с МПС, управлявано от водач, който не притежава валидна карта за квалификация. Поради това и съдът намира за неоснователни възраженията за това, че е налице противоречие в наказателното постановление между описанието на нарушението и приетата за нарушена правна норма. В разпоредбата на чл.7 „б“ ал.1 от ЗАвП се съдържа правилото за поведение на превозвача, а приложената санкционна норма на чл.96 „г“ ал.1 от ЗДвП съдържа в себе си и трите елемента на правната норма- хипотеза, диспозиция и санкция. Именно в нея е предвидено като изпълнително деяние бездействие отстрана на дружеството, допуснало превозът да се извърши от лице, което не притежава карта за квалификация на водача от съответната категория. В този смисъл е и Решение № 1695/15.12.2022г. по к.а.н.д. № 2076/2022г. на Административен съд-Варна. Поради това съдът намира, че с посочването в акта и постановлението на обстоятелството, че е извършен превоз, по никакъв начин не се допуска противоречие с правната норма, тъй като бездействието на превозвача се състои именно в това, че е допуснал извършването на превоз с този водач. На „Монтажи Варна“ АД е наложена „Имуществена санкция“ в императивно предвидения в закона размер на 3 000лв., поради което и не може да се приеме, че при определяне на неговия размер наказващият орган не се е съобразил с разпоредбата на чл.27 ал.5 от ЗАНН.

Съобразно събраните по делото писмени доказателства, съдът намира че случаят не е маловажен. Допуснатото нарушение не се отличава от останалите от своя вид, за да се приеме че обществената му опасност е явно незначителна. За неговата съставомерност не е необходимо настъпване на вредоносен резултат. Поради това съдът намира, че степента на обществена опасност на нарушението не е явно незначителна и че не следва да се прилага разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Поради изложеното до тук, съдът намира че наказателното постановление е правилно, обосновано и законосъобразно и като такова следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и съобразно направените искания, на основание чл.63 „д“ от ЗАНН, съдът намира, че следва на РД „АА“-Варна да се присъди юрисконсултско възнаграждение. При определяне на неговия размер съдът съобрази разпоредбата на чл.37 ал.1 от ЗПП, в която е предвидено, че заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет на НБПП. На следващо място съдът взе предвид, че за защита по дела по ЗАНН, чл.27 „е“ от Наредбата за заплащане на правната помощ, предвижда възнаграждение от 80 лв. до 150лв. Поради това и като прецени продължителността на делото и неговата сложност, съдът прецени, че следва да определи на РД „АА“-Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв.

Водим от горното и на основание чл.63 ал.2 т.5 вр. ал.1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0000990/23.09.2022г. на и.д. Директора на РД "АА"-Варна, с което на „Монтажи Варна“ АД наложена „Имуществена санкция“ в размер на 3 000лв. на основание чл.96 „г“ ал.1 пр.2 от ЗавП.

ОСЪЖДА „Монтажи Варна“ АД, Булстат 030033682, да заплати на РД „АА“-Варна юрисконсултско възнаграждение в размер на 80лв.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му пред Административен съд-Варна по реда на АПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____